

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

REVEDERE.

E îndoită revederea cu care intrăm în casele Românilor.

După o nouă popreală ce s'a pus celor două ziare ale partidului național român, „Tribunei“ și „Foia Poporului“, ne întâlnim earăși cu Românii toți. Românii ne cer să mergem înainte așa cum vor Românii: înainte și numai înainte fără șovăire, cu inima desghețată.

Rare-ori ni-s'a dat privilegiu atât de lămurit de a ne încredința cât de mult sântem îndreptățiți să păstrăm convingerea, că în mijlocul nostru se găsește adevărata expresiune a poporului românesc din Transilvania și Ungaria, cum ni-s'a dat acum cu privilegiul când reîntrăm după a doua poprire în casele Românilor.

Sunt zece ani de când știm că dăm expresiune opiniunii publice a poporului românesc întreg și nedespărțit. Am trecut cu munca noastră zece ani neabătuți dela această credință.

Desfidem pe adversarii nostri, pe dușmanii nostri chiar, să ne spună dacă am fost măcar o zi în deosebire de vederi cu poporul românesc?!

Nu ni-se poate zice acest lucru. Dimpotrivă. Ni-s'a zis adese-ori, așa mai la o parte, de chiar adversarii nostri, că expresia adevărată a întregului popor românesc sântem noi.

Știam acest lucru, pentru-că foarte adese-ori, întotdeauna chiar, am avut satisfacția de a fi aprobați și de aceia, căreia le vom fi pricinuit supărări personale.

Nime n'a îndrăsnit să ne desaproabe. De o margine la alta a Răsăritului Europei, Românii moșneni de optsprezece veacuri ai acestui Răsărit ne-au văzut ca înainte mergători ai răsării neamului românesc.

Din munți peste văi, prin șesuri și câmpii, în înfundăturile codrilor, la lumină și în întinsul șesurilor, — pretutindenea am intrat ca vestitori ai unei epoci noi în viața neamului românesc.

Sunt numai zece ani de când am ajuns să fim adevărata expresiune a tuturor Românilor. Sunt zece ani abia d'atunci, ear' zece ani nu e o vreme în viața popoarelor.

Acești zece ani sânt însă în viața Românilor de dincoace de Carpați ani de încercare grea. În acești zece ani

s'a prăbușit împotriva poporului românesc din Transilvania și Ungaria toată urgia potrivnicilor lui.

Prin codrii bătrâni prieteni ocrotitori ai vieții noastre, de-alungul văilor care cobor îndrăsnite spre câmpurile deschise, pretutindenea pe unde graiul românesc dă, de optsprezece veacuri, viața firii neșovăitoare, neșovăitor a pătruns graiul nostru deșteptător.

Poniți din sufletul poporului românesc, de acest întreg popor am fost minaiți înainte și numai înainte.

Ear' în drumul nostru răbătut am fost întovărășiți de toți Românii.

Întovărășiți de Românii toți, ni-a fost cu ușor nouă să mergem înainte.

Nu noi de noi am mers înainte. Mînați înainte și numai înainte am fost de obștia neamului românesc.

Sunt numai zece ani de când mergem înainte și n'a fost ușoară calea ce am deschis.

Am dat din mijlocul nostru ca jertfe muncitori aleși. Puține sânt zilele în care temnițele să nu fi ascuns în dosul zăvoarelor lor tovarăși de muncă de ai nostri.

Tovarășii nostri erau numiți însă de vrășmașii nostri drept agitatori.

Timp de zece ani acești tovarăși de muncă ai nostri au fost loviți luându-li-se din mână condeiele, cu care dinșii dedeau expresie voinței poporului românesc.

Dar' alții au luat locul celor doborâți din fruntea luptei.

Rîndurile s'au îndesit tot mai mult, și dacă astăzi ne găsim întrecându-ne între noi care să fim în rîndurile dințai și dacă astăzi nu se mai poate răsbate la locul din frunte, e — pentru-că toți ne găsim înainte.

Dacă înainte cu câțiva ani s'a putat zice că noi sântem „agitatori“, astăzi s'a sfârșit cu această îndrăzneală vorbă.

Dacă luptătorii din rîndurile dințai au putat fi numiți „agitatori“, astăzi agitatori pot fi numiți Românii toți.

A perit de sigur povestea, că poporul român primește cu umilință încălcarea vieții lui.

Timp de zece ani acest popor s'a manifestat prin rostul acestui ziar. Timp de zece ani poporul românesc de pretutindeni a întovărășit cu hotă-

rîre lupta legală ce purtăm; timp de zece ani ne-a minat înainte și nu ne-a părăsit, pentru-că nu eram numai noi câțiva, ci el întreg, poporul românesc era cu noi.

Dar' ni-se zicea, că numai noi câțiva vorbim.

S'a sfârșit și cu această poveste.

Trei zile ne despart numai de ziua în care tovarășului nostru de muncă, dlui Septimiu Albini, i-s'au deschis ușile temniței. Drumul lui până la noi a fost o adevărată cale de triumf — triumf al credinței noastre, că cu noi, alături cu noi, în fruntea noastră, e poporul românesc. Dela Seghedin până la Sibiu întâmpinarea însuflețită ce i-s'a făcut dlui Septimiu Albini a fost cea mai strălucită dovadă, că mulți, foarte mulți, că toți Românii se găsesc cu noi. Pretutindeni pe unde câteva clipite Români au putat să vadă pe dl Septimiu Albini în calea lui dela închisoare către Sibiu, acele clipite au fost clipite doveditoare de o întinsă și trainică statornicie în înaintarea către destinația neamului românesc.

Din prinoare la libertate venia dl Albini. Din prinoare la libertate să mergem.

În toată calea dl Albini a fost întâmpinat cu însuflețire. În tot mersul nostru pe calea ce am pornit să mergem cu însuflețire la isbândă.

Dl Septimiu Albini, întâiul redactor al „Tribunei“ a sosit aci la Sibiu Mercuri în 26 Ianuarie v. cu trenul dela 1 1/2 oare după amiază. Cu ciasuri, înainte de sosirea trenului gara și împregiurimile ei erau înțesate de lumea, care venise din apropiere și îndepărtare pentru a primi pe acela care timp de șapte ani a stat neclintit, neînfricat în focul luptei. În fruntea poporului se găsea biroul comitetului central al partidului național al Românilor din Transilvania și Ungaria.

Revederea a fost însuflețită. Aclamările multimei de mii de Români au fost puternice.

Ziua sosirii dlui Septimiu Albini a fost pentru Românii de aci o zi de însuflețire. Poporul român, orașeni și țărani, au răbătorit această zi ca o încredințare a isbânzii poporului românesc.

E îndoită revederea, cu care intrăm în casele Românilor.

FOIȚA „TRIBUNEI.“

Rosa albă.

— Episod din războiul mexican-francez. —

De

H. Keller.

Traducere de Olimpia Neagoe.

(Urmare.)

Când își conduse Don Francisco Carbajal sora și nepoata în sala cea mare a hotelului Iturbide, era deja aproape plină cu oaspeții. Între recomandări și salutări ajunseră în sala cea mare de mâncare, în care era întinsă o masă pompoasă.

Don Francisco puse brațul nepotei lui într'acela al unui cavalier tânăr, despre care ea auzise povestindu-se de multe-ori în casa unchiului ei, și cu care făcuse numai acum cunoștință. El era nepot al casei avute și distinsse „de Rubio“, și precum credea Conchita, designat de fiitorul ei soț.

Ea trăise anii din urmă cu mama ei în San-Luis-Potosi, și precum se putea înțelege din direcția politică care o părtina, a umblat în cercuri opuse aceluia, în care o introduse unchiul ei acum.

În cercurile amice părinților ei domnia mai mult spirit pentru ocupațiuni științifice și serioase decât în Mexico, și bărbați vestiți ai partidului liberal o înveteră multe și fi dădură idei, care stau în contradicție evidentă cu acelea ce vedea că se reprezentă aici.

Câtă vreme trăise mama ei, nici nu cugeța la viitor, abia știa că este o eredă avută, și chiar nebuniile fragede de iubire, cu care copilăria își petrece bucuros timpul, pe ea o lăsară neatinsă. Deșteptarea poporului mexican din somnul în care îl ținu stăpânirea fanatică a preoțiilor, aproape dela Cortez încoace, a primirii părinții ei cu simpatie, și flica dotată cu atâtea calități excelente găsi pentru petrecerea timpului lucruri distale de interesante.

După moartea mamei sale petrecu cele dintâi luni la o familie înrudită în San-Luis-Potosi, apoi venind în Mexico la unchiul ei îi permise doiliul să se rețină dela ori-ce convenire și petrecere între acești oameni.

Tinerul cu care merse Conchita la masă și care se numia Don Miguel Pradel y Rubio, era tipul adevărat al unui cavalier mexican. O acoperi cu laude și complimente, pe care le afla însă Conchita, totdeauna serioasă, ridicole.

Generalul Bazaine ținu tocmai un toast în onoarea împăratului Franciei și pentru binele republicii Mexico.

Don Miguel se plecă către vecina lui: „Pentru binele patriei noastre, Sennorita!“

Conchita voi să ciocnească, ochii ei se întâlniră cu ai unui oficer dela masa de sus, în uniformă elegantă; acela o fixa mereu; mâna îi tremura și paharul pică jos spărgându-se.

„Îți este rău, Sennorita?“ întrebă Don Miguel îngrijit.

„Mulțumesc, a fost o amețeală momentană — a trecut deja.“

Și ochii ei căutară involuntar locul acela unde se afla adjutantul cel blond — furul roșei ei. Îi era năcăz pe ea înșasi, voia să ignoreze pe oficer, ale cărui priviri, simția ea, erau îndreptate mereu spre ea. Începu o conversație cu vecinul ei; voia bucuros a demonstra aceluia împertinent, cum îl desprețuște dimpreună cu colegii lui, cum ura acea direcție, la a cărei lumină se încălzia acești aventurieri.

„Ai văzut pe oficerul cel palid?“ întrebă vecinul ei, „generalul Bazaine l'a denumit adjutant în statul major general, pentru-că a excelat la Puebla așa victorios.“

„Pe mine nu mă interesează Francezii.“

Don Miguel o privi surprins.

„Dacă-mi este permis să înțeleg din aceasta un favor pentru mine, Sennorita, atunci v'eu mulțumesc“, și ea lăsă ca Don Miguel să-i sărute mâna.

Conchita nu-l înțelegea. Ea privia visătoare în ochii lui, dar' gândul îi era la Francezul cel palid, care a vărsat sângele aceluia cu ale căror speranțe de isbândă a mers și dorința ei cea mai ferbinte.

Unchul ei, a cărui dorință era, neavând urmași, și Conchita fiind și ereda lui, să o vadă cununată cu Don Miguel, era fericit de buna înțelegere cu care îl vedea pe amândoi când privia la ei. Era tare bine dispus, și când se ridică masa recomandă pe toți generalii, care se adunară într'un cerc mic, nepoatei lui.

Conchita salută distins și rece și răspunsese puținelor cuvinte, cu care se adre-

Suspendarea noastră și telegraful.

Representantul de aici al biroului de corespondență, altă-dată așa de harnic și zelos întru a trimbița în lumea largă ori-ce incident nefemeșmat, de multe-ori ridicol despre progresele „idei de stat“, n'a trimis nici la centrala din Budapesta nici o veste despre energia guvernului dovedită prin suprimarea „Tribunei“. În nici un ziar n'am găsit vre-o depeșă o fi oasă despre cele întemplate, toate aveau numai depeși particulare primite din Cluj.

Redacția „Tribunei“ a trimis din partea ei ziarelor: „Národní Noviny“, „Národní Listy“, „Politik“, „Zastava“, „Branik“, „Obzor“, „Agrarier Tagblatt“, „Deutsches Volksblatt“, „Vaterland“, „Nowa Reforma“ din Lemberg și „Kreuzzeitung“, — următoarea depeșă: „Tribuna“ din nou suspendată. Procurătura din Cluj refuză noului proprietar al tipografiei și al foilor dreptul de a avé substituit în timpul de 2 luni cât va sta în temniță, la care a fost osândit într'un recent proces de presă.“

De astă-dată s'a arătat direcția telegrafelor mai liberală, căci — minunea minunilor — a expedit foilor sus numite o depeșă atât de „agitatorică“.

Cehii despre suspendarea „Tribunei“. „Politik“, ziar ceh-bătrân, pune depeșă ce i-am trimis nu printre celelalte depeși, ci în fruntea revistei sale de politică internă, dându-i titlul: „O nouă faptă de violenție maghiară“.

„Národní Listy“, ziar ceh-tiner, și el o pune deosebit în rubrica politice interne, ear' cuvintele: „Tribuna din nou suspendată“ le publică cu litere tare grase. Pe urmă face următorul comentariu:

Ne mirăm într'adevăr că am primit această depeșă. Excepțiune rară, căci până acum redacțiunea noastră nu primise nici odată telegramele ce ni-au fost adresate din cercurile române, dacă se afla în ele o ecou măcar cât de slab al plângerilor de aspirare și nedreptate. Telegrama ce ni-a fost trimisă este stilisată cu mare băgare de seamă, dar' și din forma aceasta seacă se poate vedea bine și lămurit toată lipsa de considerare și cruzimea maghiară, care știe bine importanța influenței ziaristice și vrea să o zădărnicească față cu Românii, sub ori-ce pretext. Organizația Românilor e însă solidă și împotrivirea e într'adevăr vrednică de toată stima, așa încât și această nouă navală maghiară va fi spulberată. Simpatia celor-ce au simț de dreptate, numai va crește față cu Românii. Tare ne îndoim însă, că biroul telegrafic maghiar se va fâli înaintea lumii cu această nouă faptă a liberalismului său.

Suprimarea ziarelor

„Tribuna“ și „Foia Poporului“.

La 2 Februarie stilul nou ziarele „Tribuna“ și „Foia Poporului“ earăși au fost suprimate prin sentința judecătorească în urma cererii procurorului. Astfel abonații acestor două ziare n'au primit timp de peste o săptămână foile noastre.

Suprimarea „Tribunei“ s'a făcut fără a fi știut noi nici măcar cu o zi înainte și astfel ni-a fost cu neputință a încunoștiința pe cetitori despre noua poprire ce s'a pus în ziua de 2 Februarie n. acestui ziar.

Pe motivul, că noul proprietar al Institutului Tipografic domnul Ioan Popa Necșa se găsește în închisoare, procurorul a cerut suprimarea ziarelor. Judecătoria regească din Sibiu a adus sentința de suprimare.

Domnul Ioan Popa Necșa a fost scos din închisoare și escortat înaintea judecătorului punându-i-se în vedere, că ziarele sânt din nou suprimate, ear' d-sa ca proprietarul lor mai e amendat și cu suma de câte 200 fl. v. a. pentru fiecare ziar.

Astfel e de ajuns, ca proprietarul ziarelor să fie închis, pentru-ca ele să fie suprimate.

Cu ziua de astăzi proprietar al Institutului Tipografic și al amânduror ziarelor e domnul T. Liviu Albini, fratele domnului Septimiu Albini, și odată cu trecerea proprietății la dl T. Liviu Albini, judecătoria a trebuit să ridice sentința de suprimare.

Guvernul e urzitorul.

Știam, — nu e tocmai mare lucru a ști acest lucru, — că nu procurorul e urzitorul proceselor politice ce se fac Românilor.

Românii sânt în această jumătate a monarhiei un factor însemnat ca element alcătuitor de stat. Ori-cât de lipsit de prudență am socoti pe guvernul maghiar, totuși ne era peste putință să presupunem măcar, că ar fi atât de negândit, încât să lase pe mâna organelor subalterne cestiunile de ordine mai înaltă. Nu e om care să poată crede, că acolo unde e vorba de acțiune politică, un guvern ar pute lăsa la chibzueala procurorului ca să tragă ori nu în judecată pe cetățenii statului.

d-tale, va fi amintirea cea mai dulce ce o duc în patria mea!“

O privire desprețuitoare și un compliment rece fu răspunsul, locul însă pe mâna ei, unde i-s'a apăsat el buzele, îi ardea până la inimă.

Ședea în trăsura lungă mătușa Pepita, și din momentul în care părăsi sala, își perduse conștiința.

Unde a fost? Visa? Ori posed unii oameni farmecul, cu care pot fermeca și alte ființe? Simția că întreaga ei ființă era într'o emoțiune inexplicabilă, că ura pe Francezul acela, și că rosa trebuia să o aibă cu tot prețul înapoi.

Trecură săptămâni. Adjutantul cel blond trecea în toată ziua la un timp anumit călare pe promenadă lungă trăsura Conchitei, și ea răspundea salutarilor lui cu o mișcare rece a capului.

O, ea cunoștea între toți călăreții pasul calului lui, și când vedea față cu barba blondă fină, fața, care i-se părea în toată ziua cu o nuanță mai palidă, atunci îi bătea inima mai tare, și întreaga ființă îi tremura. Ea își propuse totdeauna a-i arăta, cât de tare îl urește, a se ascunde în trăsura, fără a-l învrednici cu o privire măcar, — însă puterea care o exercia el asupra ei, era mai mare decât — voința ei.

Își punea mâna la inimă, ochii lor însă totdeauna se întâlneau, ea-l resaluta după data europeană, însă scurt și rece.

Don Miguel, după serata din hotelul Sturbide, era oaspe zilnic în casa unchiului

Că procurorul primește ori cere în acestiuni politice avusit de sus, asupra acestui lucru eram pe deplin dumeriți. Tocmai pentru aceasta, nici n'am putut privi vre-odată în procesele pornite pentru așa numitele „delicte politice“ altceva decât o acțiune politică din partea acelora care dețin puterea, din partea guvernului.

Ni-ar fi fost însă cu neputință să credem că e capabil un guvern al unei țeri să meargă cu cinismul până acolo, încât să declare pe față, să ordone fără rezervă pornirea persecuțiilor împotriva cetățenilor. Ministrii care mai au cât de puțină considerație față de opiniunea publică, nu fac lucrurile acestea pe față. Mai cu perdea cel puțin trebuie făcute lucrurile, care sînt în stare a compromite buna reputație. Rari vor fi în lumea aceasta care să nu țină socoteală de loc de opiniunea publică, de conveniențele sociale, de cele mai elementare reguli ale buneii cuvîntului. Nu ne aducem aminte ca guvernele din alte țeri cu o educație politică să fi pornit vre-odată fâțiș acțiunile de natură a învrăjbi pe cetățenii statului. Ministrii sînt oameni, cărora e încredințată conducerea tuturor intereselor unui stat și în state constituționale ministrii sînt răspunzători de faptele lor. Ministrii, chiar atunci când voesc să pornească dinșii o acțiune, dau avis organelor subalterne cu care iau înțelegere confidențială.

Dar la noi e cu puțință ca un ministru să lucreze fără a se singhisi de opiniunea publică. Când e vorba de persecuții împotriva nemaghiarilor și indeosebi împotriva noastră a Românilor, guvernul nu mai crede de cuvință să evite măcar publicitatea urzirii proceselor.

Se știe dindeajuns, că procurorul nu pornește fără o înțelegere prealabilă cu guvernul procesele politice. O discrețiune se păstrează însă asupra acestei înțelegeri. Ii-se ia poporului din sinul căreia se scoot jertfele politice, puțința de a dovedi cu acte oficiale, că însuși guvernul pornește procesele.

În Ungaria nu se mai respectă nici această discrețiune. Câtă vreme până mai în anii trecuți guvernul se ferea de publicitate, se adapostea în dosul organelor inferioare, cărora le lăsa meritul de a fi socotiți ca urzitori ai proceselor, astăzi guvernul maghiar rivinește la gloria de a se ști, că dînsul, că ministrii sînt eroii, că dinșii sînt urzitorii proceselor.

Procesul verbal asupra cestiunii institutorilor dela Borgo-Prund arată pe față pe urzitorii persecuțiilor. Fișpanul comitatului Bistrița-Năsăud arată, că ministrii dau acum ordine pentru a se porni persecuțiile.

În acest proces verbal se spune fără încușur, că ministrul regesc unguresc al justiției a ordonat procurorului general din Cluj. . .

Va să zică ministrul ordonă procurorului, ear acesta execută ordinul superiorului seu.

Nu mai încăpea Indoeala, că prigoniri politice au fost toate procesele pornite împotriva noastră pentru așa zisele „delicte de presă“, etc., dar ne

lipsiau dovezile formale pentru-ca să arătăm, că și în cele mai relaxate procese, ordinul de urzire vine de-a dreptul din cabinetul ministrilor.

Procesul verbal reprodus în traducere în nrul 11 din a. c. al „Tribunei“ ne-a servit și aceste dovezii.

Dela temniță.

(Primirea domnului Septimiu Albini.)

Sibiu, 9 Februarie n.

Mercuri la 7 c. n. cu trenul dela 1^{1/2} oare d. a. domnul Septimiu Albini s'a re-ntors din temnița dela Seghedin, unde a petrecut 3 luni de zile sub cel mai aspru regim temniceresc alături cu domni I. Russu Șirianu, Nicolae Roman și luptătorul slovac dl Svetozar Hurban Vajansky. Primirea domnului Albini în Sibiu a fost una dintre cele mai grandioase. La gară a fost un public de peste o mie de persoane, bărbați și femei din inteligență, meseriași și țărani din loc și din aproape toate comenele din împregiurime. Între cei prezenți se aflau și membrii comitetului central al partidului național român în frunte cu Venerabilul pre-ident domnul Dr. Ioan Rațiu.

Când trenul a sosit în gară mulțimea a năvălit din toate părțile sărind peste barie-tele peronului gării spre a întîmpina pe dl S. Albini.

În momentul când dl Albini s'a dat jos din cupeu, publicul a izbucnit în urale șgmo-otoase fără de sfinț. Într-aceia inteli-gentul țeran George Dordea din Bungard i-a adresat în numele țeranului român câteva cuvinte călduroase de bună venire, la care dl Albini a mulțumit aducînd emoționat. În ace-lași timp imensa mulțime a întonat imnul nostru național „Deșteaptă-te Române“. În aceste momente solemne puteai ceti de pe fața tuturor bucuria, entuziasmul și mândria națională de care erau cu toții cuprinși.

dl Albini, încușurat de mulțime s'a urcat în tren și a pornit spre oraș, urmându-l mai multe trăsuri, în care se aflau și membrii comitetului central, ear' marea mulțime, care l'a aclamat până când a dispărut trăsura, s'a dus pe jos în ordine exemplară în spațioasa sală dela „Gesellschafts-haus“. Aici apoi s'au intrunit la o masă popo-rală în onoarea noului sosit.

Cătră oarele 3 o deputațiune de țărani a invitat pe dl Albini la convenire. Deși obosit încă de călătorie, dl Albini a urmat invitații și a venit.

La intrarea în sală cei prezenți l-au întîmpinat cu aplauze și strigăte furtunoase de „Să trăiască“. Petrecerea a durat până cătră oarele 5 și în tot timpul acesta a dom-nit cea mai mare însuflețire. În cursul pe-terecerii s'au ridicat mai multe toaste. Cel dintăiu care a luat cuvîntul a fost dl Drd. August A. Nicoră, candidat de avocat în Deva, care a însoțit pe dl Albini până aici. În discursul seu vorbitorul a accentuat însemnă-tatea elementului român la porțile orientului și a terminat golind paharul în sănătatea marti-rului dintre noi, dl Septimiu Albini. După dl Nicoră a urmat dl Sept. Albini. În cuvinte călduroase dl Albini a dat expresiune mulțumiri de care e pătruns vînd, că românimea întreagă e conștie de sfințenia cauzei, pentru care distinși bărbați naționali sufer chinurile grele ale închisorilor ungurești. Dl Albini de înche-iere dă expresiune dorinței ca cauză pentru

Conchita se întîlni cu Monsieur de Brunne în societăți deosebite, ea sperase că el, apropiindu-se de dînsa, va avè ocaziune a-l ruga să-i deie rosa, proprietatea ei, înapoi.

Căpătase idea fixă că durerea inimii ei stă în legătură cu lipsirea rosei celei albe, și ea doria acele frunze veștejite. Însă palidul adjutant nu mai făcuse nici o încercare de apropiere, după purtarea ei ambițioasă din urmă.

Nu o ceruse la vre-un dans în multele baluri care urma, și totuși când privirile ei adănci, căntau ca și fermecate după el, ochii lui erau mereu țintiiți la ea, urmând toate mișcăriile finței ei elastice, frumoase.

Pentru-ce dar' o neliniștia apropierea lui?

Pentru-ce prindea cu patimă toate vorbele lui, și urmăria cu foc ori-ce conversație cu camerazii lui sau cu dame, și cuvintele lui i-se imprimau în inimă, cu toată ura, ce o avea pentru el?

Erau păreriile lui, caracterul, ideile lui așa deosebite, așa peste măsură nobile și înalte?

Conversația lui Don Miguel nu o neliniștia nici-când, ba ti prindea bine. Ea sur-idea mulțumitoare când acela, îngrijit de fața ei palidă, iritată, ti punea un Shawl pe umerii ei rotunzi, frumoși, când o petrecea la trăsura, eliberându-o de acel chin, a fi aproape de adju-tantul cel palid.

(Va urma.)

care a suferit și e gata a suferi totdeauna să ajungă la bun sfîrșit. Cuvintele dlui Albini au produs un entuziasm indescriptibil; aplauzele și strigătele de „să trăiască“ nu voiau să mai înceteze.

Au mai vorbit țeranul G. Dordea, preotul din Ocna Isaia Henteș, fiecare dorind vieată și perseveranță adevăraților luptători naționali. Dl A. Nicoră în un al doilea discurs al seu, a exprimat simpatiile Românilor față cu frații Slovaci, rugând pe reprezentantul slovacilor, dl Gustav Augustini, colaborator la „Tribuna“ să tălmăcească simțemintele acestora aliaților nostri. Dl Augustini mulțumeste în cuvinte călduroase pentru iubirea și simpatia exprimată, cu atât mai mult, cu cât Maghiarii printr'un proverb caută să batjocorească pe poporul slovac. Sfirșetele promițînd, că nu e pe lume putere, care să despărta pe aceste două popoare.

Dl Isaia Popa, la dorința celor prezenți a delectat adunarea prin mai multe că-ntece populare. Vocea extraordinar de simpatici a dlui Popa a stîrnit admirațiunea publi-cului.

După aceea cu aprobarea întregii adu-nări domnul Septimiu Albini a expedat martirilor nostri din Seghedin următoarele de-peși și anume:

Dl I. Russu Șirianu: „În momen-tul sosirii mele uriașa adunare românească cu însuflețire Te salută și Te dorește din inimă.“

Dl Svetozar Hurban Vaiansky: „În momentul sosirii mele poporul românesc adunat cu însuflețire Te salută și declară a rămîne totdeauna cu tine și nobilul popor slovac.“

Cătră oarele 5 dl Septimiu Albini mulțumind încă odată pentru frumoasa manifes-tație ce i-s'a făcut, declară, că avînd lipsă de recreație fizică în urma îndelungatei că-lătorii, se vede necesitat a părăsi această în-suflețită petrecere.

Mulțimea aduce pătrunsă de iubirea cătră dl Albini, de care numai cu greu se poate despărta, a ținut să-l petreacă până la locuința sa. Ajuns aici publicul a întonat „Hora unirii“, apoi primarul din Porcești, țeranul Grecu, a rostit un frumos discurs în onoarea martirilor nostri naționali, al căror demn reprezentant este dl S. Albini. După întonarea imnului național „Deșteaptă-te Române“, asistenții în aceeași ordine perfectă s'au îndepărtat.

Manifestația ce i-s'a făcut dlui Albini este cu o dovadă mai mult despre legătura intimă ce există între poporul nostru și conducătorii sei. Ea dă de gol bifrelele duș-manilor nostri, care mereu afirmă că lupta noastră națională este opera numai a unor agitatori, în vreme-ce poporul nu știe nimic. În același timp țeranul român a dovedit și cu acest privilegiu, că este conștie de drepturi-le sale.

Cestiunea Transilvaniei în parlamentul României.

Cetim în „Adevărul“ din Bu-oresti:

„Am cetit cu multă atențiune partea pri-voitoare la cestia transilvăneană atât din discursul dlui Dimitrie A. Sturdza, cât și din al domnului Alexandru Lahovary, discursuri rostite în senat cu ocazia discuției răspunsu-lui la mesajul.

„Pentru prima-dată s'a încins în senat o discuție între opoziție și guvern asupra suferințelor fraților nostri de peste munți, cestia arzătoare, astăzi mai mult ca ori-când, față cu noua lege de colonizare maghiară pe câmpiile românești, lege votată de camera din Pesta.

„Dl Dimitrie A. Sturdza — trebuie să o recunoasc — a fost în cuvîntarea sa franc și leal; el a vorbit ca un Român, în inima căruia strigătele de durere ale fraților nostri au găsit un răspunet.

„Șeful liberalilor a descris cu colorile cele mai vii nedreptățile pe care le îndură Români în țeara lor, numai pentru-că ei sînt supuși, dela înființarea dualismului (1867) Coroanei Sf. Stefan.

„Care sînt cerințele Românilor din Un-garia?“

„Ei cer aplicarea sinceră și leală a unei legi existente fundamentale a regatului un-guresc — a legii naționalității — astăzi zilnic călăcată în picioare în privința Ro-mânilor.

„Ei cer încetarea legilor excepționale, căci astăzi în Ungaria există o lege electo-rală: — în Ungaria există o lege a presei, și în Transilvania o altă lege a presei.

„Ei cer să nu se răpească părinților români copiii de trei și de patru ani, ca să-i siliească să uite limba maternă și să învețe limba maghiară.

„Dl Dimitrie Sturdza a zis cu drept cu-vînt, că această măsură este nedeamnă de un popor european.“

Procesul „Omladiștilor“ din Praga.

Ziua a 13-a.

Ascultarea martorilor continuă; fiecare zi es la iveală incidente și indicii care reclama aducerea de noi martori, nepomeniți până atunci nici de acuză, nici de acușai sau apărători.

Un păzitor de parcuri publice din Praga explică cum a fost batjocorit statuul împăra-tului Francisc de pe cheiul rîului Veltava în ziua de 15 Mai, adevă a Sf. Ioan Nepo-muk, când la Praga vin zeci de mii de oameni, și seara se țin petreceri cu „noapte Venețiană“ pe amintitul rlu. (Chipul împăra-tului Francisc călare pe un pedestal avu atrnat un streang în așa mod cum se vede la spănzurătoare.) Martorul a stat în parc până la 11 oare noaptea și n'a observat ni-mic, trebuia deci să se fi întemplat acest fapt necinstit față cu o fostă persoană încoronată după-ce plecase acasă.

Un alt martor, pompier, a luat ștreangul jos pe la 3 oare dimineața ca să nu se facă „scandal“ ziua în ameaza mare.

Mai mulți martori povestesc unde au găsit hărțuțe cu conținut antidinastic.

Urmează un martor ciudat, culegător-tipograf, Hromádsko; înaintea judelei de instrucție mărturiseste multe lucruri îngreună-toare pentru acusai și acum la toate întrebă-rile presidentului și procurorului răspunde cu: „Nu-mi aduc aminte“. „Am fost atunci tare sbuciumat“. „Da, am zis, dar' n'am zis așa“, încât adese-ori se nasc momente penibile.

Presid.: Spus-ai adevărul atunci, sau acum?

Hromádsko: Nici asta nu o știu.

Presid.: Deoarece-are apară că azi nu mai știi nimic, sînt silit să-ți pun întrebări amănunțite. Cunoști societatea secretă cu numele „Omladina“?

Hromádsko: Nu cunosc.

După mai multe denegări, retrecepe: Am fost atunci tare sbuciumat.

După vre-o 6 întrebări: Dacă așa ceva se găsește în protocolul meu, am zis-o numai din emoțiune.

Urmează vre-o 12 întrebări pe care mar-torul le tăgădueste.

Presid.: Mărturisirele d-tale de astăzi foarte mult se deosebesc de acelea pe care le făcuseși cu inculpat și arunci toate pe so-cteaala sbuciumării d-tale; cum vrei să ne explici asta?

Hromádsko: Mi-se adusese știrea că mama mi-a fost lovită de apoplexie și de aceea fusei tare emoționat.

Procurorul, după un timp oare-care: Bagă de seamă la răspunsul d-tale, că acest mod de a mărturisii se n'aibă consecuențe neplăcute pentru d-ta, de unde ai luat deci toate informațiunile pe care le depuseși la judele de instrucție, ori le-ai născocit singur și cum?

Hromádsko: Cum zic am fost tare emoționat.

Procurorul: Onorat tribunal! De-oare-ce între fasiunile de azi ale martorului și cele depuse mai înainte este mare abatere, fac propunere ca copia de pe protocolul de azi să fie înaintată procuraturii spre a ur-mări pe martor pentru crima de fraudă.

Apăr. Dr. Stránsky, cătră martor: Cum ți-s'a luat mărturisirea la direcția poliției și la judele de instrucție? Ți-s'ar fi zis-oare: „Povesteste-ne unde ai fost?“ sau ai fost întrebat: „Fost-ai de față pe atunci și atunci în restaurantul „La Broasca verde“?“ etc. Spune cum s'a purces cu d-ta!

Procurorul: Rog a nu se pune martorului întrebări suggestive.

Dr. Stránsky (cătră martor): Zi numai tot ce știi.

Hromádsko: Totdeauna mi-s'a zis înainte numele birțului sau a restaurantului.

Dr. Stránsky: De unde ai luat toate cele-ce ai depus în protocolul de mai înainte.

Hromádsko (după o clipă de rîzgân-dire): Se poate, că le-am născocit.

Cătră oara 1 tribunalul se retrage pentru a decide asupra mai multor cereri pri-voitoare la convocarea de noi martori, cereri făcute de procuror, de apărători și de acusai. Tribunalul respinge mai multe din cele puse de acusai încât

Acus. Cijek se pronunță: Din hotăr-riterea aceasta se vede, că tribunalul scoate din materialul cel mare ce-i stă la îndemână numai ceea-ce este spre îngreunarea noastră, pe când lucruri spre ușurarea noastră le trece cu vederea.

Presid.: Dle greffier, scrie în pro-tocol cele zise de acusatul Cijek.

Acus. Cijek repetă invinuirea în cu-vinte și mai aspre, care nu se pot repro-duce, adăugînd: „Aș pută să spun și mai mult în privința aceasta, însă așa comite o crimă; aici poți să stai cu greu liniștit.“

Presid.: Acest atac contra tribunalu-lui este atât de grav, încât tribunalul se va

retrage imediat să se sfătuească ce este de făcut.

Procurorul: Onor. tribunal! Întind acusa în contra lui Cijek pentru vătămă-re de onoare și calumnie, observînd că afacerea aceasta o viu înainta unui alt tribunal spre pertractare.

Tribunalul retrăgîndu-se decide ca Ci-jek să fie exclus din pertractare pentru o săptămână.

Acusaii arestați preventiv se declară solidari cu Cijek și spun că nici ei nu vor veni la pertractare o săptămână întreagă. Apărătorii ti roagă însă să nu o facă și ei urmează sfat-ul lor.

După prânz aceleași zile acus. Șticha cere ca Cijek carăși să aibă intrare liberă la pertractare, făgăduind că ceialalți acusai garantează pentru rîndueală și adăugînd „că toți se află într-o stare de surexcitațiune peste mē-sură de mare, unii chiar bolnavi în urma îndelungatei pertractări.

Presid. declară, că deocamdată nu poate să facă nimic.

Vine ear ascultarea martorilor.

Pres. cătră o cală de compactor: Cum vine asta, d-ta ai fasonat mai înainte că nici unuia dintre acusai nu porți vrbă și acuma zici altfel?

Martor: Asta a fost numai din cauza unei fete; am fost gelos pe acusat.

Presid.: La poliție ai declarat că ci-neva te înduplecase a face demonstrații; ia spune-ne ceva despre asta.

Martor: În sbuciumeala în care mē aflam am fasonat la poliție că acusatul Wei-gert mē sfătua să fac demonstrații, dar' nu e adevărat.

Presid.: Ai zis că Duda și Wei-gert îți vorbiau, că în ajunul sêrbării împê-rărești au să fie demonstrații pe piața primă-riei și că te-a întreat dacă vei veni acolo?

Martor: Da, am spus așa, dar' dacă ar trebui să o confirm asta cu jurămînt, aș jura fals.

Presid.: Atunci ai fasonat fals la poli-ție! Pe urmă ai mai zis că Weigert te sfătua să-ți cumperi „Kri-kri“?

Martor: Asta nu e de loc adevărat.

Presid.: A doua-oară ai fost ascultat aci la judele de instrucție. Oare și atunci ai fost sbuciumat?

Martor: Nu-mi aduc aminte.

Presid.: Jud-lui de instrucție i ai zis că Weigert îți spusese că capela militară va fi fluertă.

Martor: Nu-mi aduc aminte de asta.

Procurorul: Stai pe lîngă ceea-ce ai fasonat acum?

Martor: Da.

Procur.: Îți amintesc încă odată că la interogator ai declarat contrarul.

Martor: Azi am spus adevărul.

Procur.: Onorat tribunal! Deoarece-ce este constat că martorul a mărturisit fals sau înaintea judelei de instrucție, sau aci, propun, ca imediat să fie condus înaintea ju-delui de instrucție.

Martor: Când am primit citația, mi-s'a spus că am să pățesc rău. Îmi era teamă și în sbuciumeala nici n'am știut ce vorbesc. După-ce însă m'am resgăndit asupra a toate acestea, m'am decis, că la pertractarea generală voiu lămurii tot.

După ascultarea unui fost polițai, căruia ti vine rău, de aceea cere permisiunea să res-pire aer, vine la rînd un învîțăcel de lucrări de călătorie.

Un membru al tribunalului, că-tră el: Ai fost arestat îndată după-ce ți-s'a luat interogator la poliție?

Martor: Da, și îndată am fost pre-dat tribunalului criminal.

Aceiași funcționar: Unde atunci te-ai putut îmbeta, cum ziseși adineori?

Martor: Aci, în arest preventiv.

Procur. declară că voește să urmărească și pe acest martor pentru crima comisă prin fasonarea falsă înaintea tribunalului.

Apăr. Dr. Jaluud: Rog ca dl procuror să aducă motive pentru aceasta.

Presid.: Dle Dr., poate știe că după procedura criminală dl procuror are drept la aceasta.

Dr. Jaluud: Atunci ar pută ori-ce martor. . .

Presid.: Dle Dr., ți-am explicat-o deja.

Urmare în numărul viitor.

ALBANEZII.

În România s'au constituit și au primit ajutor moral și material luptătorii tuturor na-țiunilor din Peninsula-Balcanică, atunci când dinșii au pornit lucrarea pentru redesteptarea conaționalilor lor. Nu revoluțiuni s'au urzit însă pe pământul României; de aci au pornit numai redesteptarea sentimentului național, din România au pornit ideile de redesteptare și sub înfrurirea poporului românesc acțiunea

apostolilor redeşteptării a fost totdeauna o luptă legală.

Din România n'a pornit nici-odată revoluţiunea.

Pământul României a ajuns a fi socotit astăzi pământ al libertăţii.

La Bucureşti există o societate albaneză numită „Drita”. Membrii acestei societăţi au fost convocaţi într-o adunare generală.

Eată această convocare:

Societatea albaneză „Drita” urmând a ţine o întrunire generală în ziua de 23 Ianuarie a. c. oarele 2 p. m. în salonul Dacia, toţi membrii acestei societăţi precum şi toată suflarea albaneză din capitală, sînt cu insistenţă rugaţi a lua parte la această întrunire, dela care atîrnă mult propăşirea acestei societăţi, aducînd prin aceasta un folos moral de netăgăduit poporului albanez, ce zace în întunec, supus tuturor uneltirilor străine, reducerea lui la viaţă prin răspîndirea culturii între fiii naţiei albaneze atât de pe ne-drept uitat.

Asemenea toţi onorabili domni ce au binevoit a da concursul d-lor dela înfiinţarea acestei societăţi, atât prin graiul viu cât şi prin scris, toţi care au inimi nobile şi cuprinse de simţăminte nalte, toţi ce ţin la reînvierea poporului cel mai bătrîn ce zace în mijlocul Europei civilizate, încetnat în lanţurile robiei întunerecului, fi rugăm pe toţi a veni la această întrunire şi a contribui prin buna-voinţă a d-lor, prin graiul viu la fortificarea, la întărirea Erusalimului cultura „Drita” din această Românie liberă generoasă, de unde pleacă focarul de lumina Albanezilor şi cătră care sînt îndreptate privirile lor avide de cultură şi poporul albanez le va fi în veci recunosător, ear istoria cu litere de aur va inscrie numele lor transmiţînd generaţiilor viitoare peste veacuri acele nume care au contribuit la desgroparea unei bătrîne şi cinstite naţiuni, la stîrpirea întunerecului ce o încunjiură şi la ridicarea ei pe pedestalul naţiunilor civilizate şi culte, de care această naţiune în cursul veacurilor a dat destule doze de accesibilitate.

Patria le va fi în veci recunosătoare. Întrunirea s'a ţinut.

Şedinţa s'a deschis la oarele 2 p. m. sub preşedinţia dlui Butulescu, care într-o scurtă, dar simţită cuvîntare arată care trebuie să fie datoria ori-cărui Albanez adevărat, scoţînd ca pildă pe dl N. Nacio, preşedintele societăţii, care a luptat şi luptă desinteresat pentru cauza sfîntă a poporului seu.

După aceea se dă cuvîntul dlor N. Nacio, preşedintele, A. Cantili şi T. Cantili, membri care rînd pe rînd şi-au desvolat subiectele lor sub furtuni de aplause ale auditorului, subiecte care au tîns mai cu seamă în a arăta rolul ce Albanezii trebuie să-l aibă pentru a eşi din ignoranţa în care plutesc, îndemnându-i la luptă şi la ţinerea sus a steagului şcupetar.

Şedinţa se ridică la oarele 5 p. m., când dl Butulescu luînd din nou cuvîntul, arată satisfacţia sa vîzînd mai mult elementele ţinere amestecându-se în luptă şi îndemnînd ca Dumineca viitoare, la 30 Ianuarie, când se va ţine a doua întrunire publică generală în sala „Dacia”, fiecare Albanez să vină cu câte doi la braţ.

Aplause furtunoase acoperiră cuvintele dlui Butulescu, apoi se dă cetire moţiunii de mai jos, sancţionată şi aprobată de torențele de aplause ale mulţimii, ce nu se mai sfîrşiau.

Moţiune

votată la adunarea generală a societăţii „Drita” în ziua de 23 Ianuarie a. c. în salonul „Dacia”:

Cetăţenii albanoromâni întruniţi în sala „Dacia” azi în 23 Ianuarie a. c. aprobă cu bucurie şi dragoste unirea elementelor albane despărţite până acum, şi-şi ia angajamentul solemn, de a nu înceta un moment măcar adevărată luptă începută pentru gonirea întunerecului în care zăcem, şi până când nu vom vedea realizându-se una câte una maltele aspiraţiuni ce călăuzesc paşii nostri, aspiraţiuni venite a ne da o patrie măreată, o patrie cultă, care să fie capabilă a primi formele ce civilisaţiunea în mersu-i evolutiv o va da.

Ei pleacă întăriţi din această întrunire cu hotărrea de a deveni adevăraţii apostoli pentru cauza aceasta nobilă şi măreată.

Ei mulţumesc sincer atât dlor membri, cât şi tuturor onoraţilor domni ce au binevoit a ne încuraja prin prezenţa d-niilor lor precum şi dlor membri de onoare ai acestei societăţi pentru viul interes ce au arătat că-l poartă acestei sfinte cause.

Nu mai puţin nu putem uita pe dl preşedinte Nacio, neobositul şi desinteresatul luptător, cărui ti mulţumim adînc pentru spriginul pe care l-a dat totdeauna societăţii „Drita”, şi fără care putem zice că ea n'ar fi existat.

Încheiînd dar putem striga: „Trăiască societatea albanoromână, şi întemeietorii ei, trăiască liberala şi generoasa Românie, trăiască M. Sa Sultanol, protectorul acestei societăţi”.

CRONICĂ

Numărul proximal „Foi Poporului” din cauză neatrîntătoare de noi se va pute expeda numai Marţi în 13 l. c. n.

Cestiunea Transilvaniei în parlamentul României. Cu nrul de azi dăm ca suplement abonaţilor „Tribunei” cea din urmă fascicolă din „Cestiunea Transilvaniei în parlamentul României” cuprînzînd discursurile dlor Ioan Grădişteanu şi Al. Lahovari.

Limba maghiară în şcolaele populare. Ministrul Csáky a dat comitetelor permanente ale comitatelor ordin, ca totdeauna când declară înălţurarea vre-unui învîţător pe motivul, că nu ştie limba maghiară, să i-se aducă şi ministrului la cunoştinţă această înălţurare, Ministrul a mai cerut, ca totdeauna când se constată, că un învîţător numit înainte de a. 1872 nu cunoaşte limba maghiară, să i-se arete dacă aceia care susţin şcolae, pot ori nu să supoarte cheltuielile cu întreţinerea unui al doilea învîţător? Ministrul Csáky se va îngrijii de sigur ca timpul pierdut cu predarea limbii maghiare să fie cât se poate mai îndelungat.

Cărţi aprobate. Ministrul unguresc de culte şi instrucţiune publică a aprobat următoarele cărţi şcolastice din editura librăriei Ciurcu în Braşov: „Carte de cetire” pentru cl. III. gimn. şi reală de V. Oniţiu, profesor; „Curs practic de aritmetică” pentru şcolaele populare în trei părţi, întocmit de prof. Ars. Vlaicu, partea I., II. şi III. „Cartea poporului”, carte de cetire pentru anii din urmă ai şcolaei populare, şcolaele de repetiţiune, cursurile de adulţi şi pentru poporul nostru, întocmită de Ioan Pop-Reteaganul. Un volum mare de 360 pagine, în legătură solidă. Această carte este în adevăr de un cuprins foarte bogat şi folositor pentru ori-şi-cine.

Comisiunea casei magnaţilor maghiari a examinat legea pentru colonizare. La propunerea secretarului de stat Miklos, comisiunea a adoptat în unanimitate proiectul de lege. Vom avè să ne apărăm dar împotriva maghiarisării şi pe calea colonisării.

Academia-Română aduce prin publicitate, vile sale mulţumiri Sfîntei Sale părintelui Vasile Mangra, profesor în Arad, care a dăruit următoarele cărţi tipărite, manuscrite vechi literare şi documente istorice: 1. Carte românească de învîţătură Duminecile peste an. Iaşi 1643. Exemplar binecunoscut. 2. C. Plinii Caecilii Secundi Panegyricus Traiano dictus. Reconsuit G. E. Gierig. — Lipsiae 1796. 3. Manuscris. — Apostolii pe toate Duminecile şi pe apostolii cu evanghelii pe la praznicele cele mai mari ale anului. Române; sec. XVI. 4. Liturgic; necomplet. — Române; sec. XVII. Scris de Vasile Sturze. 5. Manuscris. — Straşnic. — Române; sec. XVIII. — Scris la 1741 de dascălul Pavel Roşu. 6. Şapte taine, cu „toceala posturilor” — Române; sec. XVII. 7. Ciaslov. — Române — scris la 1701 în Straşnic (Ungaria) de Vasile Sturza, dascăl moldovean. 8. Ciaslov. — Române; sec. XVII. 9. Ciaslov şi Anghilest pe 8 glasuri. — Române; sec. XVII. 10. Straşnic. — Române, secolul XVIII. Dăruit la 1781 de Ţigan Vasile din Duşesti, bisericii din Hodjă. 11. Întrebări şi răspunsuri. — Povestea Sfîntului Sisoie. — Moliva Sfîntului Sisoie. — Povestea unui cocon de împărat cu un harap şi cu un cal de lemn. — Oraţie la nuntă. — Altă oraţie când merg cloceii la mireasă. — În vîţătura pravoslavnică cu întrebăcuni şi cu răspunsuri. — Tripetnic pentru clătirea trupului, adecă incheieturile omului. Acesta este starea ce se zicea pe nume Ţitere. În vîţătura şi viaţa lui Archirie prea înţeleptul. 12. Scrisoarea predicatorului reformat din Deva dela 7 Decemvrie 1784 către episcop despre relaţiunea lui Horia. — Ungureşte. 13. Aat din 1784 despre revoluţia lui Horia — Ungureşte.

Intoleeranţă. Ni-se scrie din comitatul Bihorului: Maghiarii voesc cu orice preţ ca şi ţeranii români să ştie şi să simţească stăpînirea barbară sub care se află atât în privinţa morală cât şi în privinţa materială, şi a limbii materne. Faptele următoare ne dovedesc aceasta: Comuna Şuştorogiu (Siter-völgy) din com. Bihorului, locuită curat de Români şi de trei Jidani, până acum a avut de jude comunal pe un Ovreu. Solgăbirul din cercul respectiv a voit cu ori-ce preţ, ca Jidanul să rămînă în postul seu de jude comunal şi mai departe, de aceea cu ocaziunea alegerii de pe urmă numai pe dinsul l'a candidat. Deocamdată însă Şuştorogienii s'au opus cu atăta stăruinţă voinei dlii solgăbiru, încât acesta a fost silit să cedeze şi un Român, care apoi nemijlocit fu ales de jude. Dar această într'atată supără pe domnul solgăbiru, încât numai prilegiu căuta, ca să-şi răsbune amar asupra Şuştorogienilor. Aceasta a fost următoarea: În comuna Şuştorogiu, ca şi în alte comune, locuitorii au datina a-şi aşeza lemnele de prisos pe stradă, aşa însă, că acestea nu fac nici o pedecă, deoarece ce sînt aşezate pe lîngă garduri, ba fiind pe stradă cam de obicei murdării, sînt de folos. Că de când există această datină, de aceea nici cei mai bătrîni oameni nu-şi aduc aminte. Ne putem închipui uimirea Şuştorogienilor, când într-o zi după ultima alegere de jude comunal se trezesc cu decretul domnului solgăbiru, care sună astfel, ca fiecare locuitor al comunei Şuştorogiu, care are lemne aşezate pe stradă, peste puţin timp să plătească suma de 15, 20, ear' unii 30 de florini (conform stăruinţei ce a arătat fiecare cu ocaziunea alegerii de jude comunal) sub nume de pedeapsă. Sărmanii oameni nici nu au întăziat apoi la

sfătuirea bravului preot român din comuna Sërbi, Ioan Beşan, a încredinţa afacerea acestui lucru domnului avocat din Oradea-mare Dr. Florian Duma, dela care, vezi bine, cu tot dreptul aşteptăm ca afacerea încît se poate să o facă în favorul Şuştorogienilor. Nu mai puţin ne măhnim de procedura ofi-cianţilor maghiari ce o fac prin comunele române schimbînd conumele bieţilor ţerani români, fără-ca aceştia să ştie de aşa ceva, pe ungureşte. Aşa d. e. din „Lascu” au făcut „Laczkó”, din „Selăgian” „Szilágyi”, din „Drişcan” „Derecskei”, şi încă câte casuri fără număr sînt de acestea în toate comunele româneşti de pe aici unde locuiesc ofi-cianţi maghiari. Vine apoi inspectorul regesc Sipos Orbán, capul acelor şovinisti, cărora se poate mulţumi bombardarea caselor Românilor din Oradea-mare, şi se incingează, se umeste şi întrebă, cum de un „Derecskei”, care de când e lumea tot Ungur a fost, nu ştie ungureşte, ba ce e mai înfiorător, neagă a fi Ungur. Apoi îşi răspunde el însuşi, că acel „Derecskei” s'a valahisat, şi că aceasta nu mai merge. Tot şovinistul Sipos Orbán îşi face merite patriotice, maghiarisînd numele comunelor cu nume române. Aşa d. e. din „Bratca” a făcut „Barátka”, din „Spinuş” „Tövissfalva” etc.

D-soara Bărsescu, care e angajată acum la teatrul Raimund din Viena, a jucat în piesa „Patria” de Suderman rolul Magdei. „Neue Freie Presse” scrie: „În primul rînd d-soara Bărsescu merită cea mai călduroasă laudă; nu numai singuraticile ei tonuri ne aduc aminte de doamna Wolter. Nime în Viena nu va reprezenta mai bine ca domnişoara Bărsescu difi-cilul dar fascinatorul rol al Magdei”.

Linia ferată Sibiu — Făgăraş. Direcţia căilor ferate ne vesteşte, că de astăzi începînd în locul trenului nr. 6123, ce circula între Făgăraş şi Sibiu, va fi pus în circulaţie trenul nr. 6123, care va circula în modul următor: Trenul pleacă din Făgăraş la oarele 4 şi 05 m. după amiază şi soseşte la 4.37 în Sămbăta, la 5.07 în Viştea, la 5.37 în Arpaş, la 6.15 seara în Porumbac, la 6.54 în Avrig, la 7.42 în Tălmăciu, la 8.03 în Veştem şi la 8.33 seara în Sibiu.

Din România. La Galaţi, port românesc la Dunăre, viaţa comercială ce de obicei în timpul iernii e mai puţin animată. — O societate economică şi proiectată a se înfiinţa. Funcţionarii din Galaţi, convocaţi de către dl Alexandru Ra d u, unul dintre compatrioţii nostri profesor în Galaţi, au ţinut o întrunire sub preşedinţia dlui Al. Radu. Au luat parte la această întrunire peste 250 funcţionari. S'a admis în principiu proiectul de statute prezentat de iniţiatorii societăţii ce se va înfiinţa.

„Resistenţa” e titlul unui ziar nou apărut în Buzău. Buzăul e capitala comitatului cu acelaşi nume şi un oraş frumuşel avînd episcopie, gimnasiu şi mai multe şcolae primare. Comitatul Buzău se întinde dinspre şes până în Carpaţi.

Di Dimitrie Sturdza a început a ţine la universitatea din Bucureşti un curs de numismatică română. Conferenţa de deschidere a fost — după-cum spune „Naţionalul” — desfăşurată într'un mod magistral.

Expoziţie. În Bucureşti se va aranja dela 14 August a. c. până în 31 Octomvrie o expoziţie de produse agricole şi silvice, mai departe de producţiuni industriale.

Botezul micului principe bulgar. La 4 c. seara s'a săvîrşit în palatul princiar din Sofia botezul noul născutului principe bulgar Boris. Actul botezului l'a îndeplinit episcopul catolic din Filipopol, msgr. Menini. Ca naşi au funcţionat ducele de Parma şi principesa Clementina de Saxon-Coburg-Gotha. La ceremonie au asistat ministrul cu soţile, preşedinţii curţii de casasaţie şi de compturi, ofi-cieri înalţi aflători în garnisoana Sofiei, prefectul şi suitele dignitarilor înalţi. După săvîrşirea actului botezului cei invitaţi s'au întrunit la un banchet, în decursul căruia ducele de Parma a ţinut un toast în sănătatea noului-născut. Toastul a fost primit de către cei prezenţi cu strigăte însufleţite de hura.

De ale Bulgarilor. Principele copil născut la 30 Ianuarie n. a fost şi investit de către tatăl-seu principele Ferdinand al Bulgariei cu următoarele titluri: „Nou născutul principe bulgar moştenitor al tronului bulgar, prinţ de Trnova, duce de Saxa se numeşte cavaler al ordinului I-ii şi al IV-lea militar pentru vitejie şi purtător al lanţului ordinului Sf. Alexandru. Mai e numit proprietar al regimentelor: al 4-lea de infanterie, al 4-lea de cavalerie şi al 3-lea de artilerie. — Înaintînd astfel, nou născutul principe va ajunge de sigur împărat al Bulgarilor. Cătră deosebire şi între soartea principilor chiar dela naşterea lor. Principele României, viitorul Carol II. n'a avut norocul să fie la naşterea sa decât fiul moştenitorului coroanei României, care nici el nu e mai mare decăt maior al unui batalion de vînători. Fraţii nostri de peste Carpaţi sînt prea puţin darnici. Apoi mai ales M. Sa Regele Carol e avar din cale afară în recunoaşterea meritelor prin antipaţiune. Astfel Augustul seu strănepot va avè să facă o carieră anevoioasă. Pildă pentru aceasta e tatăl seu, care acum în vîrstă bărbăţiei abia are rangul de maior.

Petrecece cu joc se va aranja la Boroşineu în 18 Februarie st. n. 1894. Venitul petrecerii e destinat în favorul „fondului şcolaei române”.

Colecţiuni de poesii populare. Dl I. G. Bibicescu a publicat la Bucureşti o colecţiune de poesii populare din Transilvania într'un volum de peste 500 pag.

Necroloage. Ioan Hoszu de Restoci, fost protopretor al Chiorului, membru virilist al congregaţiunii municipale a comitatului Soinoc-Dobăca şi preşedintele partidului naţional românesc al cercului electoral Ileadamare, a răposat la 30 Ianuarie n. 1894 în Restoci, în etate de 70 ani. Immormentarea s'a făcut la 1 Februarie nou după ritul greco-catolic.

— La 30 Ianuarie n. a răposat în Şişeşti Lucrăşia Dredean născută Roman, soţia dlui Eugen Dredean, preot gr.-cat., în anul al 21-lea al etăţii şi al 5-lea al fericitiei sale căsătorii.

— Iuliu Moldovan, fost preot gr.-cat. în Cristelec, a răposat la 5 Februarie n. în Banişov, în anul al 28-lea al etăţii şi al 3-lea al proţiei sale.

— La 20 c. a răposat în Braşov Eufrosina I. Popescu născ. Verzea, în etate de 63 ani.

Un cutremur îngrozitor a fost de curînd în Europa. Oraşul Roşau a fost cu desevîrşire distrus. Peste 12.000 locuitori şi 50.000 capete de vite au fost omorite.

Colonelii ruşi condamnaţi la moarte. Din Chişineu se scrie „Evenimentului” din Iaşi despre condamnarea la moarte a doi colonelii ruşi, vinovaţi de trădare. Primul ca a fost al colonelului de stat maior Şepkin, acusat de a fi vîndut guvernului din Viena planurile mai multor fortăreţe ruseşti, dinspre graniţa austriacă, şi de a fi înstrăinat planurile de dislocare a trupelor ruseşti spre frontiera austro-germană. Pentru a nu da loc la bănelui, numitul colonel trimite odată pe lună la punctul „Nou Suliţe” pe o ordonanţă a sa, care preda hărţile şi documentele unui ofi-cer austriac. O imprudenţă a ordonanţei a deşteptat băneala funcţionarilor vamali ruşi, care cercetându-o a găsit la ea o mulţime de hărţi compromiţătoare. La interogator soldatul a mărturisit totul. În urma acestor destăinări, colonelul Şepkin a fost trimis înainte a unui consiliu de războiu, care l'a condamnat la spânzurătoare. Al doilea ca este al locotenent-colonelului Grigorief, despre care se scriu „Evenimentului” următoarele: Locot-colonel Grigorief, din regimentul de dragoni din Chişineu, a fost acum 6 zile chemat în Odesa de către comandantul militar superior. În urma plecării sale colonelul gendarmeriei din Chişineu i-a călcat imediat casa, unde nu se aflau decăt copiii sei cu guvernanta lor, şi a procedat la o perchişiţie minuţioasă. Între nişte cămăşi s'au găsit scrisori gata a fi expedate, print'r'un Ovreu, la adresa „Statului major din Lemberg”. Din acele scrisori reese că colonelul Grigorief servia de mai bine de 2 ani de spion al Austriei şi primia pentru aceasta 12.000 florini pe an. S'a mai probat că astă-vară, în lipsa colonelului şef de regiment, Grigorief a deschis „plicul sigilat al regimentului”, care nu poate fi deschis decăt în cazul când s'a declarat deja războiu, altfel e o crimă de înaltă trădare. Acest plic fixează modul de mobilizare a diviziiei şi mişcările pentru aceasta ale regimentului. Prin excepţie însă, — adaugă corespondentul „Evenimentului”, căruia îi lăsăm toată răspunderea acestor informaţiuni, — în acest plic — ca în toate acelea ce sînt depuse la regimintele de pe frontiera Dunării, Prutului, Bucovinei, Galiciei şi Prusiei — erau indicate punctele pe unde va fi să se facă trecerea trupelor numai în România, Bucovina şi Galiciei şi conţinea asemenea şi schiţele de planuri cu toate amănunţele necesare de ştiinţe ale fortificaţiilor austriace dela frontiera Galiciei, ale lucrărilor dela Nou-Suliţi, precum şi planurile detaliate ale fortificaţiilor române dela Nămolosa, gura Siretului şi Prutului cu armamentul, zonele turului, detaliile regiunilor etc. Instrucţiunea afacerii a ţinut 4 zile. A 5-a zi colonelul Grigorief a fost tradus înaintea consiliului de războiu, care l'a condamnat la degradare şi la moarte. Colonelul va fi spânzurat în Odesa.

Din public.*

Mulţumită publică.

Subscrişii membri ai comunei Balomir (Câmpul Păni) au aflat de bine a aduce tribut de mare mulţumită, atât onorabilei redacţiuni a mult preţuitei foi „Tribuna”, cât şi a altor onorabile persoane nobile, care au fost aşa de buni şi ne-au onorat cu această preţuită foaie pe un cuartal de an grătuit. Deşi acest cuartal a expirat încă în 30 Septemvrie a. c., totuşi se vede că acei oameni nobili ai naţiunii noastre şi până astăzi încă îşi mai aduc aminte de noi nevoind a ne părăsi din ceata cea energică şi naţională. Nu putem dară a nu vedea o mare mulţumită pentru această binefacere, prin care vedem îndreptăm că de aci înainte ne vom lipi cu tot sufletul şi trupul de ceata luptătorilor nostri naţionali.

Balomir, 8 Noemvrie 1893.

Cu toată stima:

Nicolau Suciu, preot gr. or.

Ioan Balomir, învăţător.

Avram Bonta, proprietar.

Maria Zunea.

* Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacţiua nu primeşte răspunderea.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 7 Febr. n. 1894.

Table with columns for grain (Grâu), oil (Ulei), and other products, showing prices per 100 chilogr. and exchange rates.

Cursul pieţei din Sibiu.

Din 6 Februarie n. 1894.

Table showing exchange rates for various currencies: Hartie-monetă română, Lire turceşti, Imperiali, Ruble ruseşti.

Bursa de Budapesta.

Din 1 Febr. n. 1894.

Table showing market rates for gold (Renta de aur), silver (Renta de argint), and various bonds.

Bursa de Viena.

Din 7 Febr. n. 1894.

Table showing market rates for gold (Renta de aur), silver (Renta de argint), and various bonds.

Bursa de Bucuresti.

Table showing market rates for various securities, including bonds and stocks.

Redactor responsabil: Alexandru Dordea. Proprietar şi editor: T. Liviu Albini.

[366] 1-5

Depositul principal

al

I-ei fabrici de bere de Steinbruch pe acții
se află în Sibiu, strada Schewis nr. 3,
unde se primesc comenzi atât pentru loco, cât și pentru cei
din afară.

Se caută [246] 4-6

un învățacel

în prăvălia cu marfă de băcănie a
dlui Ioan Baciu din Hațeg.

Acel care va fi absolvat pe lângă
școala normală și o clasă gimnazială
ori reală va fi preferit.

Tinerilor și bătrânilor

li-se recomandă spre studiere scrierea con-
silierului în medicină apărută în edițiune
nouă și augmentată

Sistemul nervos

și

sexual turburat

precum și vindecarea radicală a acestuia.
Se trimite sub plic pentru 60 cruceri
în marce postale. [16] 4-52

Eduard Bendt, Braunschweig.

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul
Tipografic în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846-1873

de

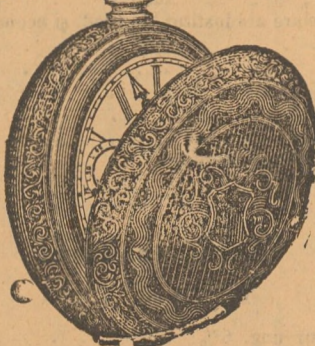
NICOLAE POPEA,

cائماندrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

1.6 1.6



Sensațiune

fac

orologele de buzunar goldin remont.

inventate acum.

Aceste orologe în urma eleganței și frumsetii
lor nu se pot deosebi de către orologele veritabile
de aur, nici chiar de specialiști, orologele aceste
fiind bine ciselate, rămân neschimbate. Merg corect.
Garantă trei ani se poate da în scris.

Prețul unei bucăți fl. 6.

Lanțuri de goldin cu carabină de siguranță, sport
marquis, sau fason cuirassă bucata fl. 1.50.

Pentru fiecare orologiu se dă gratis o tasacă de piele. [3] 3-9

Oroloagele goldin se întrebunțază de aproape toți funcționarii austro-ungari
din cauza exactității lor. Se pot căpeta numai la depositul central:

Alfred Fischer, Wien I., Adlergasse Nr. 12.

PICĂTURI DE STOMAC

MARIA-ZELL,

de un efect excelent la morburile de stomac,
un medicament indispensabil de casă și
poporal demult cunoscut.



Schutzmarke

c. Prager

c. Prager

c. Prager

c. Prager

c. Prager

c. Prager

c. Prager

c. Prager

c. Prager

c. Prager

c. Prager

c. Prager

c. Prager

Simptomele, după care se cunosc morburile de stomac sunt:
Lipsă de apetit, slăbirea stomacului, răsuflare a miros greu,
blesare, rigideală acra, colică, arsuri în gât, producere peste
măsură de flegmă, galbănare, greață și vomare, cărcei de stomac,
scaun tare și cenșificațiune.

Și la dureri de cap, încărcarea peste măsură a stomacului
cu mâncări și beuturi, la limbrici, morburile de ficat și hămor-
roidale un remediu vindecător probat.

La morburile numite picături de stomac Maria Zell
s'au dovedit de mulți ani ca cele mai bune, ceea-ce confirmă sute
de atestate. Prețul unei sticle dimpreună cu îndrumarea cum se se folosească
40 cr., sticlă dublă 70 cr. Expediție centrală prin apotecarul Carol Brady,
Kremsier (Moravia). Cumpărătorii sunt rugați a fi cu precauțiune la marcă
și subscriere. Se se considere ca veritabile numai astfel de picături, pe al
cărui emballage e lipită o fașie verde cu cuvintele: „Garantuz de veritabilitate”.
Aceasta fașie e provăzută și cu iscălitura mea. [1859] 22-43

Picăturile de stomac Maria-Zell veritabile se află în Sibiu: Farmacia
K. Müller, farmacia Aug. Teutsch; Făgăraș: farmacia de Pildner,
farm. Schuster; Sighișoara: farm. F. Folbert, farm. I. H. Weber;
Mercurea: farmacia Albert Zink.

Institut Tipografic T. Liviu Albini.

Beția

se vindecă prin Antibetin, întrebunțat
cu rezultat strălucit în o mulțime de ca-
suri. Nenumărate mulțumite primite
dela cei vindecați se trimit franco la
cerere. Fiind fără or-ice gust, se poate
da pătinașului de beție și fără stirea lui.
1 dosă 2 fl. 20 cr., 1 dosă dublă pentru
morbul învechit, 4 fl. 40 cr. trimițându-se
suma din urmă și se trimit franco în
toate țările. Se căpeta la farmacia „La
Vultur”, Lugoj, nr. 308, Bănat.
[2787] 5-30

La „Institutul Tipografic” în
Sibiu se află de vânzare:TABLOUL
„CONFERENȚEI NAȚIONALE”.

În mărime 33x50 cm.

Cu prețul de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin
poștă fl. 1.70.

PORTRETUL DOMNULUI

Dr. IOAN RAȚIU.

Cu 50 cr.

Banca generală de asigurare
„TRANSILVANIA”

ÎN SIBIU.

fundată în anul 1868 [158] 4-26

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de
ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobillii etc.
- pe vieța omului în toate combinațiunile, precum:
asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru ter-
minuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869-1889 fl. 753,907.07	în a. 1869-1889 fl. 604,695.42
în a. 1890 „ 59,643.77	în a. 1890 „ 44,195.08
în a. 1891 „ 51,752.38	în a. 1891 „ 48,316.91
în a. 1892 „ 48,911.78	în a. 1892 „ 57,791.88
Suma fl. 914,215.—	Suma fl. 754,999.29

1,669.214 fl. 29 cr.

Conform bilanțului pentru 1892 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
686.795 fl. 44 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu,
(Strada Cismădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov
(H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Pilulele curățitoare de sânge

numite mai demult pilule universale ale lui

[2625] 7-12

I. PSERHOFER

merită cu tot dreptul numele din urmă, pentru-că în adevăr există multe boale, în care aceste pilule au confirmat efectul
lor în adevăr excelent.

De mulți ani aceste pilule sunt pretutindenea lățite și puține familii vor fi în care se lipsească o mică proviziune
din acest excelent mijloc de casă.

De mulți medici aceste pilule au fost și sunt recomandate ca mijloc de casă, cu deosebire contra tuturor boalelor,
care se nasc din mistuirea rea și din obstipațiune, ca: perturbațiuni în circulația ferii, boale de ficat, slăbirea ma-
telor, colică, congestiuni de sânge la creeri, hemoroizi etc.

Prin însușirea lor curățitoare de sânge ele sunt de efect cu deosebire bun la anemie și la boalele rezultate
din aceasta, ca: galbănarea, dureri de cap nervoase etc. Afară de aceea aceste pilule curățitoare de sânge lucră atât
de domol, încât nu cauzează nici cea mai mică durere, și prin urmare pot fi luate fără grije și de persoanele cele mai
slabe și chiar și de copii.

Aceste pilule curățitoare de sânge se produc veritabile singur numai în farmacia la „Mărul de aur al imperiului”
a lui I. Pserhofer, Singerstrasse Nr. 15, Viena, și costă o șatulă cu 15 pilule 21 cr. v. a., o ruletă cu 6 șa-
tule costă fl. 1.05, trimitere nefrancată cu rambursă fl. 1.10. Trimițându-se bani înainte o ruletă de pilule francată
costă fl. 1.25, 2 rulete fl. 2.30, 3 rulete fl. 3.35, 4 rulete fl. 4.40, 5 rulete fl. 5.20, 10 rulete fl. 9.20. Mai puțin
ca o ruletă nu se poate expeda.

NB. În urma lătirii lor mari aceste pilule sunt imitate sub cele mai diferite forme și numiri; ne rugăm
deci a cere apriat pilulele curățitoare de sânge ale lui I. Pserhofer și a considera numai pe acelea de veritabile, a căror
instrucțiune de întrebunțare este provăzută cu iscălitura I. Pserhofer și care poartă pe inscripția coperișului aceeași
iscălitură cu scrisoare roșie.

Dintre nenumăratele scrisori, în care consumenții acestor pilule mulțumesc pentru sănătatea redobândită după cele mai
diferite și mai grele boale, lăsăm să urmeze aici numai puține, cu observarea că ori-cine, care le-a folosit numai odată le reco-
mandă mai departe:

Köln, 30 Aprilie 1893.

Stimate Domnule Pserhofer! Fii atât de bun și trimite-mi earși 15
sului din neîntrecutele D-Tale piluri pentru curățirea sângelui, cu rambursă
postală. Și prin aceasta îți exprim sincera mea mulțumită pentru puterea
miraculoasă a pilurilor D-Tale.

Stimează cu înaltă stimă Francisc Pawlistik, Köln Lindenthal.

Hrasche, lângă Flodnik, 12 Septembrie 1887.

Stim. Domn! Voa lui D-zen a fost că mi-a venit în mâni pilulele D-V.,
ear' acum Vă scriu despre rezultat: m'am fost răcit în patul nașterii, așa că
n'am mai putut lucra nimica și acum sigur as fi deja moartă dacă nu m'ar
fi scăpat miraculoasele D-Voastre pilule. Dumnezeu se Te binecuvinteze de o
mie de ori pentru aceasta. Am încredere, că pilulele D-Voastre mă vor vindeca
de tot, precum au dat și altora sănătatea.

Teresa Knific.

Wiener-Neustadt, 9 Decembrie 1887.

Stimabile Domn! Vă exprim cea mai călduroasă mulțumită în numele
mătușei mele de 60 de ani. Aceasta a pățim 5 ani de catar cronic de

Licour de plante alpine de W. Ottm. Bernhard din Lindau în
contra tuturor suferințelor de stomac. Un
flacon 2 fl. 60 cr., 1/2 flacon 1 fl. 40 cr.

Alife americană în contra podagrei, cel mai eficace mijloc în
contra afecțiunilor poda-
groase și reumatice: ca dureri pe șirul spinării, jungiuri în picioare, ischias,
migrene, durere nervoasă de dinți, dureri de cap, jungiuri în urechi, fl. 1.20.

Esența de ochi de Dr. Romershausen, pentru întărirea și conservarea
puterii vizuale în flacon original à 2 fl. 50 și 1 fl. 50 cr

Balsam miraculos englezesc, un flacon 1 fl. 50 cr.

Fiakerpulver în contra catarelor, regușelei și tusei, 1 șatulă 35 cr., trimi-
terea francată 60 cr.

Spirt de bucate cu și fără sare 1 flacon 70 cr.

Balsam de degerături de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut
de tot felul, precum și în contra ori-șărui fel de rane învechite. 1 borcan 40
cr. cu trimiterea francată 65 cr.

Helso sau sare de sănătate, un remediu excelent în contra catar-
tuturor suferințelor, consecutive mistuirii neregulate, 1 pachet 1 fl.

Balsam de gușe remediu sigur în contra grumazului guse. 1 flacon 40 cr.,
trimiterea francată 65 cr.

Afără de preparatele aici numite se află toate specialitățile farmaceutice anunțate în ziarele austriace și în cele străine
și la cerere se procură prompt și ieftin toți articolii, care nu se vor afla poate în deposit.

Trimiterile prin poștă se efectuează cât se poate de iute, trimițându-se banii înainte, ear' comenzi mai mari și cu rambursă.

Farmacia lui I. PSERHOFER „la mărul de aur al imperiului”. Viena I., Singerstrasse Nr. 15.

Comandele se vor efectua numai atunci, când se va trimite prețul înainte și în cazul acesta speșele postale sunt
mai mici ca la trimiterea prin rambursă postală.Ca veritabile sunt a se privi numai acele piluri, a căror asignațiune poartă numele I. Pserhofer și acele șatule
ce poartă pe coperiș același nume în culoare roșie.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.